

www.KetabFarsi.com

روزی را به خاطر دارم که روزنامه های زبان زنان را طوری روی هم چیده بودند که فقط «زبان زنان» آن که با خط درشت نوشته می شد به چشم می خورد و در سر تا سر اطاق دیده می شد. من با دقت به آنها نگاه می کردم. خواهرم پرسید «به چی این طور خیره شده و نگاه می کنی؟» گفتم «به اینکه زبان زنان چقدر دراز شده نگاه می کنم.» خنده اش گرفت و گفت «الهی که زبان زنان روزی از این هم درازتر شود.»

از خاطرات قمرتاج دولت آبادی خواهر کوچکتر صدیقه دولت آبادی

صدیقه دولت آبادی

صدیقه دولت آبادی از نخستین زنانی بود که با گشایش مدارس متعدد برای دختران و زنان، نشرمجله زبان زنان، هدایت خستگی ناپذیر فعالیتهای کانون بانوان، به مدت بیش از بیست و پنج سال عمر خود را وقف بهبود شرایط زنان و کسب حقوق فرهنگی، اجتماعی و سیاسی آنان کرد. این مجموعه سه جلدی، برای نخستین بار، نامه ها و نوشته های چاپ نشده و چاپ شده او را، همراه با یاد هایی از خویشاوندان و همعصران او، در اختیار خوانندگان و علاقه مندان به تاریخ زنان ایران می گذارد.